

RADIOPROGRAMMEN De röda satinskorna.

Lös Eder radiolicens!

Onsdagen den 6 mars.

Riksprogrammet:

Morgonprogrammet.
7.30 Ledare: Maja Carlquist.
7.45 Morgonandakt (fröken Lisa Blom).
8.00 Nyheter och väderlek.
8.10-8.20 Samtliga stationer utom Stockholm: Veckans arbetsförmedlingsrapport.
8.15-8.45 Lokalt över Stockholm: Skolornas korrespondenskurs i engelska.
12.00 Klockspekt från Stadshuset.
12.05 Dikt. Diktör: Gramofonmusik.
12.30 Nyheter och väderlek.
12.50 Valutor och fondbörs.
13.00 Dansk lekning av lektor Niels Ferlov. Fortsättelse af H. Andersen: Den grimme olden (Skolebørn; Nykøbing, Danmark).
13.30 Radioligga underhållningskonserter. Dir.: Sven Skold.
13.40 Amok. Ett kapitel ur "Farväl till sommaren" av Per E. Rundquist. Upphåll i förtäring.
15.00-15.30 Gammla dansmusik av La Gajal. (Österund).

15.30 Radioligga underhållningskonserter. Dir.: Sven Skold.
15.40 Vart skall jag vända mig? Brevlåda för sändningsfrågor (Anna Lisa Skoldholm).
16.00 Kabaretkörstern. Dir.: William Lind.
16.30 Paraskinder i valfritt. Modekåseri av Pia Härd af Segerstad.
17.10-17.30 Torsten Wall spelar orgel. (Från Amiralitetsskolan i Karlskrona).
17.30 Program för utlänningar i Sverige (på teckenspråk).
17.50 Videoklipp.
18.00 Valutor och fondbörs.
18.10 Gramofonmusik.
18.20 Gramofonmusik.
18.30 Gramofonmusik.
18.40 Gramofonmusik.
18.50 Gramofonmusik.
19.00 Gramofonmusik.
19.10 Gramofonmusik.
19.20 Gramofonmusik.
19.30 Gramofonmusik.
19.40 Gramofonmusik.
19.50 Gramofonmusik.
20.00 Gramofonmusik.
20.10 Gramofonmusik.
20.20 Gramofonmusik.
20.30 Gramofonmusik.
20.40 Gramofonmusik.
20.50 Gramofonmusik.
21.00 Gramofonmusik.
21.10 Gramofonmusik.
21.20 Gramofonmusik.
21.30 Gramofonmusik.
21.40 Gramofonmusik.
21.50 Gramofonmusik.
22.00 Gramofonmusik.
22.10 Gramofonmusik.
22.20 Gramofonmusik.
22.30 Gramofonmusik.
22.40 Gramofonmusik.
22.50 Gramofonmusik.
23.00 Gramofonmusik.
23.10 Gramofonmusik.
23.20 Gramofonmusik.
23.30 Gramofonmusik.
23.40 Gramofonmusik.
23.50 Gramofonmusik.
24.00 Gramofonmusik.

Torsdagen den 7 mars.

Riksprogrammet:

Morgonprogrammet.
7.30 Ledare: Maja Carlquist.
7.45 Morgonandakt (fröken Lisa Blom).
8.00 Nyheter och väderlek.
8.10-8.20 Samtliga stationer utom Stockholm: Veckans arbetsförmedlingsrapport.
8.15-8.45 Lokalt över Stockholm: Skolornas korrespondenskurs i engelska.
12.00 Klockspekt från Stadshuset.
12.05 Dikt. Diktör: Gramofonmusik.
12.30 Nyheter och väderlek.
12.50 Valutor och fondbörs.
13.00 Dansk lekning av lektor Niels Ferlov. Fortsättelse af H. Andersen: Den grimme olden (Skolebørn; Nykøbing, Danmark).
13.30 Radioligga underhållningskonserter. Dir.: Sven Skold.
13.40 Amok. Ett kapitel ur "Farväl till sommaren" av Per E. Rundquist. Upphåll i förtäring.
15.00-15.30 Gammla dansmusik av La Gajal. (Österund).

15.30 Radioligga underhållningskonserter. Dir.: Sven Skold.
15.40 Vart skall jag vända mig? Brevlåda för sändningsfrågor (Anna Lisa Skoldholm).
16.00 Kabaretkörstern. Dir.: William Lind.
16.30 Paraskinder i valfritt. Modekåseri av Pia Härd af Segerstad.
17.10-17.30 Torsten Wall spelar orgel. (Från Amiralitetsskolan i Karlskrona).
17.30 Program för utlänningar i Sverige (på teckenspråk).
17.50 Videoklipp.
18.00 Valutor och fondbörs.
18.10 Gramofonmusik.
18.20 Gramofonmusik.
18.30 Gramofonmusik.
18.40 Gramofonmusik.
18.50 Gramofonmusik.
19.00 Gramofonmusik.
19.10 Gramofonmusik.
19.20 Gramofonmusik.
19.30 Gramofonmusik.
19.40 Gramofonmusik.
19.50 Gramofonmusik.
20.00 Gramofonmusik.
20.10 Gramofonmusik.
20.20 Gramofonmusik.
20.30 Gramofonmusik.
20.40 Gramofonmusik.
20.50 Gramofonmusik.
21.00 Gramofonmusik.
21.10 Gramofonmusik.
21.20 Gramofonmusik.
21.30 Gramofonmusik.
21.40 Gramofonmusik.
21.50 Gramofonmusik.
22.00 Gramofonmusik.
22.10 Gramofonmusik.
22.20 Gramofonmusik.
22.30 Gramofonmusik.
22.40 Gramofonmusik.
22.50 Gramofonmusik.
23.00 Gramofonmusik.
23.10 Gramofonmusik.
23.20 Gramofonmusik.
23.30 Gramofonmusik.
23.40 Gramofonmusik.
23.50 Gramofonmusik.
24.00 Gramofonmusik.

Freidagen den 8 mars.

Riksprogrammet:

Morgonprogrammet.
7.30 Ledare: Maja Carlquist.
7.45 Morgonandakt (fröken Lisa Blom).
8.00 Nyheter och väderlek.
8.10-8.20 Samtliga stationer utom Stockholm: Veckans arbetsförmedlingsrapport.
8.15-8.45 Lokalt över Stockholm: Skolornas korrespondenskurs i engelska.
12.00 Klockspekt från Stadshuset.
12.05 Dikt. Diktör: Gramofonmusik.
12.30 Nyheter och väderlek.
12.50 Valutor och fondbörs.
13.00 Dansk lekning av lektor Niels Ferlov. Fortsättelse af H. Andersen: Den grimme olden (Skolebørn; Nykøbing, Danmark).
13.30 Radioligga underhållningskonserter. Dir.: Sven Skold.
13.40 Amok. Ett kapitel ur "Farväl till sommaren" av Per E. Rundquist. Upphåll i förtäring.
15.00-15.30 Gammla dansmusik av La Gajal. (Österund).

15.30 Radioligga underhållningskonserter. Dir.: Sven Skold.
15.40 Vart skall jag vända mig? Brevlåda för sändningsfrågor (Anna Lisa Skoldholm).
16.00 Kabaretkörstern. Dir.: William Lind.
16.30 Paraskinder i valfritt. Modekåseri av Pia Härd af Segerstad.
17.10-17.30 Torsten Wall spelar orgel. (Från Amiralitetsskolan i Karlskrona).
17.30 Program för utlänningar i Sverige (på teckenspråk).
17.50 Videoklipp.
18.00 Valutor och fondbörs.
18.10 Gramofonmusik.
18.20 Gramofonmusik.
18.30 Gramofonmusik.
18.40 Gramofonmusik.
18.50 Gramofonmusik.
19.00 Gramofonmusik.
19.10 Gramofonmusik.
19.20 Gramofonmusik.
19.30 Gramofonmusik.
19.40 Gramofonmusik.
19.50 Gramofonmusik.
20.00 Gramofonmusik.
20.10 Gramofonmusik.
20.20 Gramofonmusik.
20.30 Gramofonmusik.
20.40 Gramofonmusik.
20.50 Gramofonmusik.
21.00 Gramofonmusik.
21.10 Gramofonmusik.
21.20 Gramofonmusik.
21.30 Gramofonmusik.
21.40 Gramofonmusik.
21.50 Gramofonmusik.
22.00 Gramofonmusik.
22.10 Gramofonmusik.
22.20 Gramofonmusik.
22.30 Gramofonmusik.
22.40 Gramofonmusik.
22.50 Gramofonmusik.
23.00 Gramofonmusik.
23.10 Gramofonmusik.
23.20 Gramofonmusik.
23.30 Gramofonmusik.
23.40 Gramofonmusik.
23.50 Gramofonmusik.
24.00 Gramofonmusik.

M: Le Hellier bjöde sig med en smidig, vacker rörelse för att uppnå sin servett, som glidit ned på mattan under bordet. Marie-Anne M: Le Hellier se hur Marvud handlade för glöd ur sin sko av vitt blankt för att synbarligen glad över att vara befrädd, ledigt stolt i den den florstuna silkesstrumpan.

Marie-Anne rodnade häftigt och visade alla tecken till en förvirring utan lik. M: Le Hellier såg så väl på krängningen av hennes höfter, att den dräpiga tösen skyndsamt fick foten i skon igen.

Alekviard — och ständigt lika gradvis — försökte M: Le Hellier en stund att hålla tillbaka sin munterhet, men, konstaterande att det bara lyckades till hälften, föredrog hon att ge efter, och brast i skrat, visande världens vackraste tänder, och så reste hon sig plötsligt för att omfamna den unga flickan, som var utom sig av blygsel.

— "Vad står på?" undrade M: Le Hellier med uppspärrade ögon, under att det hans dotter, Colette, inskränkte sig till att demonstrera sin förövning genom ett synnerligen roande minspel. — "Vad är det med dig, Jacqueline?"

De frukostade alla fyra i den trevliga matsalen i Le Helliers villa inte långt från Paris. Marie-Anne i gammal vän till den unga Colette, hade kommit på morgonen för att tillbringa dagen med henne, och man hade just gripit sig av med desserten, då M: Le Hellier plötsligt berättade sig så besynnerligt, mitt för ögonen på de närvarande.

— "Oh, förlåt mig", stammade Marie-Anne under M: Le Helliers störtur av kyssar. — "Men mamma, låt oss då höra vad det är!" sade Colette, som smittades av glattighet.

Hennes väd till mod till sig och tillstod, huvudsakligen besvärad för betjäntens och M: Le Helliers skuld. — "Det är min högra sko. Den klämmer. Så — jag tog den av!"

— "Var det något?" undrade Colette. Men M: Le Hellier såg på sin hustru med ett nog så mystifierat uttryck, och gjorde rörelse med huvudet som betydde ungefär: "Ah, jag förstår".

— "Det ligger något bakom", sade Colette och betraktade ömvis sina dagars upphov. — "Ack, madame!", fortsatte Marie-Anne. Jag har mig så dumt! Att! Om mamma säger mig nu, hon som alltid försöker uppöstra mig, ... — "Varför det då?" undrade M: Le Hellier med ett lugnt leende "här för att jag har fått vana att sko av er under bordet?"

Den unga flickan log bekräftande, men med förtvålans blick mot sin väd och betjänten. — "Ni känner min syster Marthe."

Av M. R.

VI BEHOVA ETT POSITIVT UNGDOMSARBETE.

Ungdomsproblem intar en central plats i dagens svenska samhälls- liv. Vårt arbete måste främst inriktas på att skapa bättre betingelser för den växande generationen och för kommande släkten. Men för att kunna fylla den uppgiften måste vi ha en frisk och sund ungdom som vår bundsförvant. Har vi det? Svaret på frågan skiftar från djupaste pessimism till övertro på ungdomens förträfflighet. Men även om man är försiktig, kan man inte blunda för vissa skrämmande förteckningar i dagens ungdoms värld. Den stegvis brottsligheten och en social tendens i våra större städer kan vi inte komma ifrån. Orsakerna till de många idrottens skadade, hemmens minskade betydelse, nöjeslivet förvildning, det materiella välfärdens stora plats i vår tankevärld etc.

För att råda bot ricker det inte med förbud. Det måste också finnas någonting positivt. Känslan av ansvar för sig själv och andra och arbetets för arbetsglädje och arbets- ställets välsignelser är väsentliga faktorer i uppgiftsarbete.

F. statsrådet Thorvald Bergqvist i "Unga friska tag."

Jag övertog en skvaltkvarn här i byn för mer än 50 år tillbaka, men inte samtidigt tror på näcken. An- nars trodde man förr på näckens in- blandning i mjölnarens värv. Näcken kunde, om han var på dåligt humör, hålla kvarnhjulet stilla och mjölna- ren kom ingen vart. Det var det in- gen annan råd än att blika honom med en silverslant. Självt mutade jag dock aldrig näcken och behövde inte heller. Så gammal jag är har jag aldrig trott på trollryg.

Nittioårig Johan Isaksson i Havrida, Barkeryd.

Att skriva böcker är ungefär lika roligt som att repa sock i ett fängel- se. (Eric Linklater.)

Jag har en röd klänning, som jag var mycket förtjust i. Marthe, som jag kände i svar för att verka mer sköndsvärd, gjorde mig mycket stolt över hennes skönhet. I detta helvärta och det brett pastell- blätt skärp tog hon sig nämligen ut- märkt bra ut. Tänk, vad jag skulle varit odelat lycklig, om inte mina röda satinskor, som var alldeles nya, hade pinat mig så. Den vänstra i all synnerhet. Den fullkomligt torerade mig. Så slutligen, när middagen na- kades sitt slut, stod jag inte ut läng- re, jag sparkade av den. Oh, vilken lättnad! För närvarande kunde in- genting mer grumla min lycka. Jag pratade, pratade oavbrutet med min granne, som själv faktiskt föredrog teaterdramat.

Under tiden framskred middagen. Snart måste jag sätta på den grynna, röda skon igen. — Jag sökte få tag i den med täpselen — jag fann den inte. Utan tvivel hade jag petat den utom räckhåll med någon olycks bringande rörelse. Jag sträckte ut benet åt höger, åt vänster, rakt fram längre och längre. Min oro tilltog alltmer.

Min tant från Frintilly hade inte längre sin lilla skotte. När jag upp- täckte det, så förstod jag. Eller snar- are, trodde mig förbå, orsaken till min olycka. Den förskade hunden hade naturligtvis vid sina strövrigt under bordet funnit min sko och be- kämtat sig på den.

Himmel. I vilket tillstånd hade han

KLIPT och SKURET

FINLANDS BARN LIDER

svårt av svält och köld. Hjälp oss hjälpa de finska barnen! Hjälpkommittén för Finland

Barn. Postnummer 900 900.

då försatt den? — Hela tiden gjorde jag mina lodningar i det okända un- der bordet — och plötsligt — ovän- tade mirakel: — högg jag tag i nå- got... det var skon. Tack och lov!

Det var i sista minuten. Min far annonserade just vår förlövning. Men en sak förvånade mig: M: Le Hellier föreföll besvärat, ja, faktiskt föröstrad.

"Ursäkta", inföll nu M: Le Hel- lier, "du hade troligt emot mig upp- repade gånger under bordet, och jag fann sådana sympatitvningar be- klägliga för en ung så att säga blickad mans dotter".

— "Och min herre fick heller in- te förklaringen", försvarede sig M: Le Hellier, "när han såg mig klädd i en röd sko på höger och en svart på vänster fot, när vi reste oss från bordet? Ty Marthe, hon hade också tagit av skon under bordet, och dess- tunda hund hade sedan ställt till med missödet vid sin lek. Men min stac- kars syster, som f. ö. var alldeles konfys, hade bara en hel sko i be- håll, och fick gå omkring och hal- ta."

Men aldrig har väl trots allt en förlövningssmiddag slutat lyckligare.

Ljunghedsbo mejerian i Adde Abbea.

Förstaden för Ljunghedsbo mejeri har Valdemar Ahlberg kom- mer inom en snar framtid att flyta till Adde Abbea. H. A. skall inneha anställning som mejerian- struktör och väntas vara borta under två år, under vilken tid han fått tjänstledighet från befattning i Ljunghedsbo. Avresan be- räknas ske med flyg omkring den 1 maj.

Hur är det, skrivs det kärlekse- ven för tiden eller är kärleken hän- sänd till rent tillfälliga sammanträ- faderna av kontrahenterna i ålskog- leken? Vår tids ungdom tycker nog i regel, att brevet kräver för my- ket tid, besvär och känslökonsen- tration för att vara mödan värt. Det är synd, ty på något sätt gjorde be- ret kärleken rikare och mera stabi- litet. Att det sedan ofta var ett peko- ral har föga att betyda. För resten var de unga flickorna på det speciella området betydligt bättre författa- ra på pojkarna, som vanligen hade en viss tyngd och klumpig blyghet att övervinna.

(Röst i S. D. S.)

BONDEFÖRUNDEN.

landsbygds folkparti, är en sammanslutning av Sveriges landsbygdsbefolkning i ett eget parti och ser som sin främsta uppgift att kämpa för lands- bygdens rätt och likställighet vid avgörandet av vårt lands sociala, politiska och ekonomi- ska livsvägar. Tillvaratagandet av landsbygds folkets rätt är en viktig foster- ländsk uppgift.

Emma vände om, och de båda kvin- norna följdes åt bort till torpet. Under vägen till berättade Emma om Jons besök, och allt vad han sagt, och gamla Nella följde av för- sägelse. Men när de kommo fram, hade hon en hel del att berätta för flickan om samtalet mellan far och son, som hon lyssnat på, vilket kom Hildur att se betydligt gladare ut.

Då i sin pojkens skuld, sade Nel- la, för han tycker nog om dej änu. Men gubben gör allt han kan för att skilja er åt.

SEXTONDE KAPITLET.

En sak förvånade Gustaf denna vår, och det var, att hans yngre bröder såg ut att helt och hållet ha tagit ledningen på Öjegården.

Allt vad Erik lyste på, angående det ene eller det andra gick fadern med på utan att protester, trots att det var nyomdigheter, som gubben eljest aldrig lät.

Den våren köptes det i trieriet utsida från annat håll ävenså kalk och konstgödnad, och vallarna kal- kades och såddes igen med klöver- frö. Det första velet såddes också

denna vår på Öjegården, och fjäde- rarna kommo allmänt i bruk i byn. Gammal redskap vrakades, och nya köptes in.

Till sommarens skulle också göd- selstaden ordnades, och, vilket var en annan nyomdighet i byn. Den gam- la riksdagsmannagården gick i te- la, och andra tugo efter.

Jon och Erik hade varit på mark- naden och köpt en ny arbetshäst av den yngre typen, och oxarna sål- des i stället.

Det var som en ny tid gått in öv jordbruket, sedan Erik Erlands- son börjat på med sina nyomdigheter på Öjegården. Pengar kostade det, grannarna kommo och tittade på alla förbättringar, som gjorts.

När Erik en dag tyckte, att lada- gården borde byggas om och göras till en allierad, vägrade dock fadern.

Då kostar för mycket pengar, sade han, att allt du lyser på tar för mycket på sparkapital.

Erik hade fått något korthugget och bestämt över sig att allt han tänkte och planerade och kom al- drig med förslaget, utan det var klart och klart fört.

Inte behövs vi ta på sparka-

pitalet, sade han. Ja har redan lå- tit räkna upp skogen borta på Nol- torpet är erbjudit bruksbolaget kö- pa ett parti gammal mogen skog. Ja har visat bruksförvaltaren klavnot- na i fått ett anbud på tvåtusen kr. för den norra dungen. Om ni vill sälja, räcker den summan att bygga om ladugården må, bli ändå pen- ga över.

Jon tittade förvånad på sin själv- säkre och egenmäktige son och kände sig förargad.

Jasså, du har gjort det, sade han hänfyllt. Å då du eller ja egent- ligen, som rar om gärden, pojke?

Inte ja, svarade Erik kort och ryckte på axlarna. Ja vet bara, att då måste vara så, om man ska ha någon nytta av gården i dess pro- dukter. Men vill ni hellre låta skogen ruttna ner och ladugården fö- falla, så gärna det.

Jon gick och funderade i flera da- gar, men när bruksförvaltaren kom en dag, gjordes i alla fall skogsaf- fären upp.

Pojken hade fått en sådan makt över fadern, att han liksom hade på känn, att det var bäst inte streta emot.

(Forts.)

BASKELLE

Gamla Riksdagsmannagården.

Av KARL WILLIAMS.

— Eftertryck förbjudes. —

Forts.

— Men du kanske vill, sen när du fått grämnerna ur skallen! Förresten, pojke — kan du svära dig fri från ungdom, om du skulle knä- pa? För du ä äro inte ensam om synen, skola ja, tro. Den där smed- pojken, Ivan, har nog delat fröiden mäl dej, efter va ja hört å sport! ...

Nella kunde inte hjälpa, att hon hoppade till, där hon stod vid en hård skräll och en svordom. — Erik hade smått stöveln i golvtil- larna. — Det sk klang till i fönsterru- terna.

Då ä en förbarnsläns lög- den där gnistrade han till mitt i ansiktet på fadern. Skulden ä min och bara min, då vet ja bestämt!

Jon ryggade tillbaka för det våld samma utbrottet och teg en lång stund. Det såg ut, som om han bli-

vit rädd för pojken. Men om en li- ten stund hördes han tala, nu i en annan ton.

— Jo, du ä fin du, pojke, hördes det, och faderns stämna darrade av återhållna vrede och sinnesrörelse. Här går du å stiller sken över dej själv å hela vårt hus, den gam- la riksdagsmannagården, å dess släkt, som aldrig haft en fläck på sej! Å så vill du inte försöka rätta till så håller! Men hör nu va ja säger, å då ska du veta också, att nu ä då ja, som ska ordna upp sa- ken må horeffinn! Å om du inte efter still å låter mej störa å råda, så sparkar jag dej från hemmet, som ja sparkar ut en katt från en Nalla vägrade inte stanna länge vid dörren utan tassade ut i sitt kök igen. Även hon har var så upp- rörd, att hon grät och snyftade.

När Nella gett karlarna mat, tog hon på sig och vandrade iväg mot Noltorpet i den ljusa värvällden. Hon hade beslutat sig för att gå dit bort och höra, vad Jon haft för är- ende idag, och se hur de båda kvin- norna hade det. Halvvejs uppe i skogen mötte hon Emma Lyster, och när hon gick veta, att Hildur sitt- ett bud till henne, blev hon glad.

